

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 27. februarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstica ali nje prostor 1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Številke so se jim zmešale.

Leta 1914 so nam nemški lažni preroki obljubljali, da bosta zmagali Avstrija in Nemčija. Verovali so v to zmago kakor v evangelij petega, neznanega evangelista. Zmotili so se v številkah. Sovražnikov je bilo preveč, zato je bil konec čisto drugačen: Nemčija je uničena za stoletja, Avstrija na večne čase.

In kakor so to delali med vojsko, tako delajo sedaj pred plebiscitom. Tudi sedaj pravijo, da bodo zmagali. Številke so se jim zmešale. Nam se smilijo, prav radi bi jim pomagali, pa ne moremo. Številke govore drugače. Cona A je ozemlje, kjer je zmagal Grafenauer pri državnozborskih volitvah, ozemlje, kjer je propadel vsak nemški kandidat proti Slovencu Ellersdorferju pri volitvah za deželni zbor. In te volitve so se vršile za časa najhujše nemške strahovlade. Naj si nemčurji torej ne mislijo, da bo bolje zanje pod jugoslovansko upravo in pod nepristransko kontrolo antantne komisije!

Nemška zmaga bo ostala le po-božna želja Šumija, Lacknerja, Angererja in drugih kratkovidnežev.

Kdor hoče verovati vanjo, naj veruje! Mi ne bomo silili nikogar, da

bi veroval nam. Vsakdo ima svojo pamet, naj dela, kakor mu pravi ta. Ne obljubujemo nikomur ničesar, da bi glasoval za nas. Kdor se nam hoče pridružiti, naj stori to, dokler je še čas. Kdor pa hoče delovati proti nam, prosto mu. Samo naj naši nasprotniki tudi potem, ko bomo zmagali, ne zahtevajo od nas ugodnosti, ki jih imamo samo za svoje. Naš odgovor na vso nemško agitacijo, na vse letake in brošure, na vse umazane članke zakotnih celovških fec je: Imamo dosti narodno zavednih ljudi, ki nam jih noben vrag ne premoti. Nam ni treba agitacije. Pametni Nemci so z nami. Zabitih nemčurjev ne bomo pregovarjali, ampak jih bomo pri plebiscitu preglašovali. In kakor so se jim zmešale v svetovni vojski številke, da so trdili, da je 4 več ko 14, tako jim jih bodo zmešali pri glasovanju naši volilci.

Plebiscit na Holštanskem.

Nemci se sedaj čudijo, kako je prišlo do tega, da so bili pri plebiscitu na Holštanskem tako grozovito tepeni. Dobili so namreč, kakor smo že poročali, samo 25.000 glasov za se, dočim je bilo oddanih za Dance čez 75.000 glasov. Vprašujejo se, kako se je moglo to zgoditi, ko so vendar že čez 50 let ponemčevali z vsemi silami nesrečne danske prebivalce. Teden pred glasovanjem so bili še polni u-

panja, da bodo zmagali.

Tako se bo godilo tudi pri nas na Koroškem. Ljudje hočejo kruha in dela, ne pa praznih obljub in laži, s katerimi se tako ponašajo celovski ultranemci in naši nemčurji.

Tudi naše nemčurje čaka takšno razočaranje, samo da bo še večje, ko je bilo v Berlinu. Pri nas namreč ne bodo dobili niti četrtno glasov, kakor so jih v Holštanju, ker je Avstrija še desetkrat bolj izdelana ko Nemčija, ljudje pa postajajo pametni.

Heil, Jugoslawien!

Nemški delavci in italijanski vojaki v Beljaku so se stepili. Pri tej priliki so se slišali prav pogostoma klici: „Hinaus mit den Katzelmachern, heil Jugoslawien!“

Tako daleč smo torej že! Da nenaravni italijansko-koroški konkubinat ne bo trajal dolgo, smo vedeli. Beljanci so pač morali izprevideti, kako nesramno so jih celovski mladiči predali Lahu. Lah bi bode namreč zapustili Beljak še le tedaj, če jih bo kdo prisilil. Nemška Avstrija tega ne bo mogla, ker je preslaba, zato pričakujejo Beljanci pomoči od Jugoslavije.

Ko bomo zmagali pri plebiscitu že v obeh čonah, se bomo pogovorili še tudi v usodi Beljaka in Zilske doline.

PODLISTEK.

Pravljica.

Čujte, Mežnarjev Zepej iz vobrske občine se je prekrstil. Ime Jožef mu ni bilo več po volji, kar čez noč je postal nemški vojni bog Wotan. Torej poslušajte! Wotan-Klančnik, po domače Mežnarjev Zepej iz Sv. Stefana, občina Vobre pri Velikovcu, si je štel v dolžnost, da gre v Celovec in se tam predstavi vsenemškemu Korošču Dr. Angererju ter mu potoži svoje težave. In glejte, tam pri Angerju najde stara znanca Dr. Lemiša in V. Šumija. Težko je bilo vsem trem pri srcu, ko so se na dolgo in široko pogovarjali o žalostni usodi Nemcev. Vsebine tega razgovora ne poznamo. Ko so drugi odšli, je ostal Dr. Angerer sam. Prijel je svojo glavo v obe roki, se naslonil na mizo in začel premišljevati o svojem obupnem položaju. Morale so biti žalostne misli, solze so se potakale Dr. Angererju čez rdečo

brado na mizo in čez mizo na tla. Ves obupan je govoril sam s seboj: „Weit haben wir es gebracht! Diese drei Windischen sind noch die einzig übrig gebliebenen Freunde Deutschlands. Aber ich verstehe nur nicht, daß diese Kerle so vertrottelt sind... Doch bald werden auch diese untreu werden.“

Nato je Dr. Angerer, sloneč ob mizi, nemirno zaspal. Kruta mora ga je v spanju dušila, zdihoval je, kakor da bi hotel umreti...

Daleč smo jo že zavozili! Ti trije „bindišarji“ so edini prijatelji, ki so še ostali Nemški Avstriji. Samo tega pa ne razumem, kako morejo biti ti kerlci takšni trapi. Pa kmalu bodo nam postali tudi oni nezvesti.

Nemškutarjem v velikovškem okraju.

1. Še vedno Slovenci v našem okraju Prav radi za Nemce izdajajo se, Avstrijski pa Nemec zabavlja v „raju“: „In Völkermarkt gibt es nur Windischel!“

2. „Najboljši na svetu je nemški denar“, Nas farba in fopa nemčur Maulheld; Od nas pa ne sprejme falot ga nikdar: „Sie müssen mir zahlen im slavischen Geld!“

3. „V Avstriji lažje živi se, ceneje!“ Da laž je, kar pravi, mu malo je mar. V Avstriji zopet mu Nemec se smeje: „Ach, lasset ihn lügen, er ist ja ein Narr!“

4. Preklinja od jeze nemškutar hudiče, Slovensko ker marnjat' zdaj sliši samo. Iz Avstrije Nemec mu žalostno kliče: „Ach wäre ich unten, wie wäre ich froh!“

5. Nemčurju pri srcu je strašno hudo, Da naša dežela jetzt Slawien ist. Tolaži celovski ga Nemec tako: „Du Trottel, sei froh, daß bei uns du nicht bist!“

6. Poštenega Nemca vsakdo spoštuje, Pa naj bo že Mišel, al' šriba se Peter; Nemčurja pa Nemec še sam zaničuje: „Ist das doch ein Esel, der dumme Verräter!“

Ali se godi pri nas Nemcem krivica?

V vseh nemških koroških listih čitamo o preganjanju nemško mislečega prebivalstva v glasovalnem pasu A. Ker je vsebina vsek teh člankov, ki jih piše bržkone National-politischer Ausschuss, katerega predsednik je slovenski odpadnik Šumi, se enkrat za vselej približe: Nesramna laž je, da slovenska uprava in vojaška oblast ravnata z Nemci nečloveško in vedno bolj kruto, posebno ne v velikovškem okraju.

Nemci so ravnopravni državljani in se postopa proti njim po v državi SHS veljavnih zakonih in naredbah. Ni res, da se rekvirirajo stanovanja, tudi ni res, da se zapirajo gostilne. V celem okraju so tri gostilne radi protidržavne hujskarije začasno zaprte. Nikdo ne razpušča požarnih bramb. Tudi sklepi občinskih odborov se ne pačijo (falschen). Torej same laži!

Res je, da stoji nemška stvar v plebiscitnem ozemlju tako slabo, naravnost obupno, da razumemo pobitost nemških hujškačev. Če so pa Nemci prisiljeni delati že edinole z lažjo in obrekovanjem, bi jim svetovali, da v svojem lastnem interesu opustijo to svoje, pametnemu človeku nerazumljivo hujskarijo zoper našo državo.

Če se kdo vrne brez dovoljenja iz Nemške Avstrije, bo ravno tako kaznovan kakor v Nemški Avstriji. Sicer je pa odslej beguncem z malimi izjemami dovoljena korporativna vrnitev. Pa glej čudo! Nemci so se prestrašili in nemška vlada v Celovcu in različni plačani hujškači skušajo na vsak način preprečiti, da bi se begunci vrnili. Zato imamo dokaze na razpolago.

Razširjanje nemških in hujškaških listov in letakov v okraju je prepovedano. To ve vsak otrok. Kdor jih širi, bo seveda kaznovan.

Laž, podla laž je, da so kazenski zapori v Velikovcu prenapolnjeni, da je tam 400 ljudi zaprtih. Res je, da so samo trije v zaporu, ki so kaznovani od politične oblasti. Od teh sta dva obsojena na tri dni.

Tudi Mežiška dolina dela še Nemcem skrb, kar je pa tem manj upravičeno, ker je ta že končno veljavno prisojena naši državi. Kar se tiče prebivalstva, povemo hujškačem pri „National-politischer Ausschuss“, da je od tega najmanj 95 % popolnoma zadovoljnega z našo upravo in hvali Boga, da je rešeno za večne čase nemške strahovlade.

Resen človek na laži in obrekovanju, ki prihajajo iz Celovca, sploh ne more odgovarjati. Ti od obupnosti obsedeni hujškači si pač mislijo: Lažimo se tako, da bo belo črno, in obrekujemo tako, da bomo naslikali najbolj poštene Slovence za največje lumpe, potem bo nam mogoče vendar le še kak norec verjel.

(Kolikokrat smo že v našem listu obsojali, da postopajo naše oblasti premehko s sovražniki naše države. Zahtevamo za vse enako pravico. Če pa dela kdo zoper državo, bi ga morale naše oblasti udariti z železno

pestjo, pa naj bo že Slovenec, Nemec ali pa cigan! Uredništva.)

Gospodarske novice.

Denar.

Kurz denarja — to se pravi vrednost denarja — je najboljša merilo gospodarske moči kake države. Zaradi tega hočemo pogledati, kako visoka je vrednost našega denarja in ga primerjati z nemško—avstrijskim.

Tuji denar za	Pred. vojsko smo plačevali kron	Dne 29. jan. 1920 je plačevala	
		Nemška Avstrija kron	Jugoslavija kron
100 mark	117—	430	200
100 franc. frankov	95—	2.200	935
100 švic. frankov	95—	4.600	1.956
100 ital. lir	95—	1.850	700
1 amer. dolar	4.94	280	117
1 angl. šterling	24.02	970	420

Kakor vidimo, plačujemo mi za tuji denar polovico manj nego Nemška Avstrija, ker mora ona dati za naš denar nekaj več ko dvakrat toliko.

Žigosane bankovcev na Madžarskem.

Tudi Madžari bodo svoj denar žigosali. Pri žigosanju se bo odtegnilo najmanj 50 %, ki se pa ne bodo vrnili.

Madžari stradajo.

To se malo čudno sliši, ker smo navajeni iz vojnih časov, da so Madžari imeli vsega tudi takrat, ko je bilo pri nas in po drugih delih Avstrije popolno pomanjkanje vsega. Zdaj morajo Madžari, ki so se za časa vojne norčevali iz nas, sami stradati, ker so morali najrodovitnejše svoje kraje odstopiti nam in Rumunom. Rumuni jim pošiljajo 40 do 60 vagonov živil na dan, iz naše države pa tudi dobivajo živila, ali samo dotlej, dokler se na naših mejah mirno zadržijo; kakor hitro bi nas pa zopet začeli vznemirjati, pa zapremo mejo.

Dolгови Nemčije.

Nemčija ima vsega skupaj 204 milijarde državnega dolga.

Vile in grablje.

Kmete velikovškega okraja opozarjamo, da imata zakonska Kernbeiß na Ricinju pri Velikovcu na prodaj veliko množino lesenih vil in grabelj.

Dopisi.

Ošenica. Naši nemčurji „šinfajo“ črez ubožne karte in jugoslovansko vlado, da daje ubožcem podpore. Vprašujejo se, kdo bo to plačal in kdo bo delal pri kmetih, če bodo ubožci še dalje dobivali podpore. Zakaj ste pa molčali tedaj, ko so dobivale vaše nemčurske žene za svoje močičke, ki so se potikali za fronto, ne 25, ampak 200—400 kron na mesec? Ubožni ljudje so pa dobivali za svoje, ki so gladovali in umirali na fronti, le 4—8 K mesečno.

Žena Klančnikova je dobivala za Zepeja 250 kron, njegova mati 190 kron, g. Feinigova še nekaj več, Riepla tudi okrog 200 kron. Vseh ne moremo naštet, ker jih je preveč. G. Modre, pd. Juri na Blatu, je prinesel tisočake iz vojne domu, njegova žena pa je dobivala mesečno 180 kron. Mož je pri tem obogatel in ima sedaj polne hleve lepe živine, medtem ko imajo drugi kmetje sam drobiž. Ošeniški Miglar, ki se najhujše zaletava v ubožce, ni tedaj prav nič „šinfal“, ker so dobivale „gospe“ tako masne podpore. Ni ga skrbelo, kdo bo plačal kdo bo delal. In če dobi sedaj uboga žena teñ 25 kron, od katerih tako ne more živeti, ter je primorana še delati, vpijejo ti nemčurji, kdo bo plačal, kdo bo delal. Če se gre za ubogega človeka, jamrajo. Prej so bili pa tiho ko miši, ko so dobivali bogatini tisočake. Zakaj pa niste vprašali, kdo bo plačal, ko so folksverovci ropali in požigali pri nas? Še pošte ste jim nosili, kam naj streljajo, da bo bolj gorelo. Vas dobro poznamo. Vi, kar vas pa ni bogatinov, si pa zapomnite, da vam nemčurji še teh ubogih par vinarjev ne privoščijo!

Libeliče. Otvoritev nemško—avstrijske agenture. Jaz Slavko, majke Slave in Reschov sin v Podvesi, naznanjam, da sem otvoril agenturo za Nemško—Avstrijo. Od maja mesca 1919 sem študiral v St. Pavlu, iz česa se nareja v Avstriji kruh; iz katerega papirja, iz katerih drevesnih skorij, iz katerih turških storžev je najboljša bela moka. Ne smete se čuditi, da me vidite bolj suhega, kajti ves čas sem pil „pravo“ črno kavo. Zbolel sem tudi. Vsi veččaki zdravniki v Avstriji pa niso pogruntali, česa mi je treba. Pogruntal pa jo je moj želodec, ki ga nosim pod svojim zapeljanim, nekda in sedaj nemčurskim srcem. Ta moj želodec jo je pogruntal, da se mi je treba ravnati po receptu Dr. Rütlija. Zato sem prišel v Jugoslavijo. Upam, da se nastradam tako, da bom za dobrih 20 kil težji, ko se vrnem v Avstrijo. Do tistega časa zberem vse svoje prijatelje, da gremo skupno v obljubljeno deželo, polno mleka in strdi. Seboj naj vsak vzame hrane za 365 dni na leto. Moka se bo mešala v Avstriji, Jugoslavija še nima potrebnih mlinov za papir, storže in skorje. Tobaka ni treba jemati seboj, tam v Avstriji raste na vsakem drevesu. Vsled silnega navala starih in novih prijateljev je moja pisarna odprta samo od 8. do 9. ure. Prihajam tudi na tlo, kjer je varno. Opozarjam, da sem pod varstvom našega predobrega orožništva. Also, le vkup, preljuba gmajna!

Podsinja vas. Sedaj šele vemo, kaj imamo. Pustne dni smo opravili s pravim svobodnim veseljem. Seveda prej tega nismo mogli, ko smo bili pod tujim jarmom. Ni čuda, da se sedaj pri nas toliko ženijo, pač tudi v veselju do svobode. Se na pustni torek smo imeli zadnjo poroko. Na „skurt“ je prišlo mnogo tovarišev. Se bratje Bosanci in Macedonci so nas obiskali. Čez polnoč šele, ko smo imeli že dosti pepela v grlu, smo pusta pokopali.

Svetna vas. Še nekaj maroderjev imamo v naši občini, ki so se napili malo preveč nemškega „gajsta“. Pa tudi ti bodo kmalu zdravi. Če bodo pa še hoteli dalje časa marodirati, jih bomo že

ozdravili, saj imamo žavbo zanje. Seveda smo hodili v šolo k njim, česar smo se naučili, to pa znamo. Sramota je, da ravno v naši vasi še ni ustanovljeno slovensko gasilno društvo. Ali res ni takih fantov in možev, da bi si ga ustanovili, kakor ga imajo v Št. Janžu ali Podsinji vasi. Ali se bojite slovenskih pravil in slovenske komande? Zapomnite si: „Heil“ ne bo nikdar več!

Galicija. Noben pustni torek nam ni prinesel dosedaj tako lepega razvedrila in zabave ko letošnji. Nastopila so prvič na odru naša domača dekleta. Predstavljala se je igra „Pri gospodi“. Nastop naših deklet nas je naravnost razočaral. Dvorana je bila natlačeno polna. Vsa čast našim dekletom k tako lepemu uspehu. Tudi vrlim pevkam iz Apač naše priznanje.

Tolsti vrh nad Grebinjem. Pri nas imamo že nekaj let čudnega petelina. Zvalil se je pravzaprav v Vobrah. Barabe ga imajo za barona, Nemci za purana, pri Slovencih je pa ponižen kakor lačen maček. Njegova večna pesem je, da bodo še Avstrijci nazaj prišli in da bo potem vse poceni. Okoli njega se zbirajo še zadnji gimpelni, ki jih je pustila jugoslovanska zima. Eden od teh nemških gimpelnov v slovenski koži ima menda še veliko nemškega denarja. Pravi, da ga noče zamenjati, rajši bo prenašal škodo. Čudno je, da ti petelini in gimpelni tako radi kadijo jugoslovanski tobak, ko vendar ne marajo Jugoslavije. Bi jim moral vendar tudi tobak smrdeti!

Žihpolje. Dne 15. t. m. šolska veselica izborna izpadla. Otroci so dovršeno rešili vsak svojo ulogo. Čisti dobiček znaša 330 K 50 v. Namenjen je za šolske potrebščine revnim šolarjem.

Celovec. Lani je še šlo. Dobil si še vsaj nekaj za drag denar, letos niti tega ni več. Za denar pa sploh ne moreš kupiti ničesar. Celovčani poskušajo zopet z zamenjavo. To sredstvo se je dobro obneslo med vojsko. Pa kmet tudi za blago noče dati več ničesar. Pred kratkim je nesla Celovčanka obleke in perila h kmetu v okolici, da dobi živeža. Kmet ji je jezno odgovoril, da ne potrebuje od nje ničesar. Rekel je, da ima obleke že še za silo, da bo lahko izhajal, dokler ne pridejo Jugoslovani. Ko ga je pa le prosila, ji je zasmehljivo odgovoril: Za svojo svinjo bi še rad zlate uhane. Če mi te prinesete, vam dam malo polente. Drugač nimam, so mi že vse vzeli. Tako daleč je torej Lacknerjeva in Šumijeve politika že spravila to ubogo ljudstvo! Meščan bo volil za Jugoslavijo, da dobi živeža, kmet bo glasoval za Slovence, da dobi obleke. Ja, kdo bo pa potem glasoval za Nemško Avstrijo? (No, sedem glasov bodo že dobili. V celovški „narnkselšafti“ sedi tudi sedem „modrijanov“. Ured.)

Labod. Pri nas imamo nekega moža. Bil je jako hraber vojak v avstrijski armadi. Kadar je bilo nevarno, ga je na fronti kar za par dni zmanjkalo, potem, ko je bilo varno, se je pa zopet našel. Naše slovenske fante je klofotal prav po avstrijski maniri. Vino, ki bi ga morali dobiti vojaki vsak dan, je izpil sam s svojimi prijatelji. Spominjam se, kako je prilezel enkrat ves pijan iz luknje in oklofotal fanta, ki je molil očenaš ob svoji puški. Ta človek agitira sedaj za

Avstrijo. Naši ljudje so padli ali pa so se vrnil domo uničeni na zdravju za vse življenje; on pa, ki ima tako korajžno nemško srce, živi od denarja, ki ga je pritrgal od ust — pa ne svojih. Dobro bo, da se zgledajo vsi prizadeti in pokažejo, kakšen rabelj je bil našim vojakom.

Grebinj. Veselo presenečenje smo doživeli v Grebinju, ker so obiskali Nemci zadnjo nedeljo slovensko prireditev, Slovenci pa v ponedeljek nemško. Nemci so namreč priredili na pustni pondeljek svoj „Lumpenball“, ki se je vršil v obojestransko zadovoljnost in zabavo. Pelo se je nemško in slovensko, Nemci so prišli iz velikovške okolice, iz Rude, Puštrice in Vober. Gostje so se kar čudili, da more vladati taka vzajemnost med Nemci in Slovenci. Mi moramo Nemcem samo častitati — razumevanje sedajnega časa je težko — in se veselimo, da bomo lahko skupno delovali v korist naše mlade in bogate države. Upamo, da bodo kmalu vsi spoznali, da imamo v Jugoslaviji vsi enake pravice in udobnosti.

Dnevne novice.

Galicija. Tukaj se ustanavlja ljudska knjižnica. Na razpolago je že nekaj knjig, ki se bodo začele takoj izposojevati. Knjige se bodo delile ob nedeljah dopoldne (po sv. maši) v šoli v Krejancih.

Ministrski predsednik obolet. Iz Beograda poročajo, da je novi ministrski predsednik Stojan Protič lahko obolet.

Stavka na Dunaju. V delavnicah severnega in vzhodnega kolodvora na Dunaju štrajka zopet nad 3000 delavcev.

Narodna predstavništvo. Ministrski svet je sklenil, da se skliče narodno predstavništvo dne 1. marca t. l.

Za koroške dijake v Kranju so darovali: Vladni svetnik dr. Žitnik, 1000 K; Karl Šavnik, Kranj 200 K; K. Polak, Ljubljana, Peter Majdič, župnik Trunk, dr. M. Ehrlich po 100 K; Rud. Potočnik, Otove, Dolinčice, župnik Vauti, Kat. del. društvo, Prevalje, Prevalje, neimenovani v Št. Janžu v R. po 50 K; župnik Nagel 120 K; župnik Mikula 110 K; kaplan Kuhler 32 K; kanonik Stich, kaplan Brandstätter po 30 K; posestnik Urank 20 K; kaplan Kovač 10 K; dijaki Skitek, Hutler, Cehner, Tišler, Kuhnig nabrali 327 K; Marijina družba v št. Jakobu (po predn. M. Gabruč) 455 K; otroci iz Št. Janža v R. 157 K.

Darovi v živilih: Cvitar iz Št. Jakoba 2 kg svinske masti, Katnik 1 kg sirovega masla, župnija Bilčovs 60 kg fižola, 40 kg rži, graha, župnija Hodiše 57 kg fižola, 45 kg krompirja, 3 1/2 kg svinjskega mesa in slanine, 1 klobaso, trgovec Sikožar, Kranj 100 kg krompirja.

Bog plačaj vsem! Koroško ljudstvo, spominjaj se s podporami dijakov!

Politične novice.

Nemške laži.

„Nationalpolitischer Verein“ v Št. Vidu ob Glini je poročal: Vsled posredovanja koroške deželne vlade se je pritožil državni zunanji urad pri ministru zunanjih del v Beogradu zaradi pobiranja rekrutov v coni A. Beograjska vlada je nato ukazala komandi dravske divizije v Mariboru, da ne sme novačiti v spornem ozemlju in da mora odpustiti že potrjene rekrute.

Koliko je na tem resnice, ve vsak Korošec, ker se je vsak sam lahko prepričal, da pri nas na Koroškem še nismo imeli „štelung“. Nationalpolitischer Verein si mora svoje uspehe pač izmisliti, ker resničnih nima.

Zavezniki se bodo uklonili Wilsonu.

Splošno se sodi, da se bosta Francoska in Angleška glede jadranskega vprašanja uklonili Wilsonu. Wilson vztraja pri svoji provtni zahtevi, da morata Reka in cela Dalmacija pripasti Jugoslaviji. Tudi dunajski list „Der Morgen“ stoji na stališču, da bo Wilson odšel kot zmagovalec iz te borbe. Amerika bi v slučaju, da bi se ne hoteli ukloniti, ustavila pošiljanje živeža in denarja v Evropo. To bi bilo pa za vse tako neugodno, da bodo rajši popustili.

Izdana Italija.

Graška „Tagespošta“ prinaša pod tem naslovom zanimiv dopis iz Rima, v katerem se dopisnik pritožuje nad francosko-jugoslovansko zvezo, ki je naperjena proti Italiji. Za slučaj vojske med nami in Lahi bi namreč Francoska branila naše jadransko obrežje s svojim vojnim brodom, ki je dosti močnejše ko italjansko. Kotorska Boka bi služila za zbirališče francoskih bojnih ladij. Italija bi torej za slučaj vojske ne imela proti sebi več stare Avstrije, temveč celo jugoslovansko Francijo in francosko Jugoslavijo, kakor imenuje dopisnik naši dve državi.

Novi volilni red.

Naša vlada sestavlja nov volilni red za volitve narodnih poslancev, ki ga bo predložila narodnemu predstavništvu, ki bo sklicano dne 1. marca. Dr. Korošec zahteva volilno pravico tudi za ženske.

Sultan vstane v Carigradu.

Angleški listi poročajo, da ostane Carigrad še nadalje prestolnica turškega sultana (cesarja).

Proti Madžarom.

Čehoslovaška, Romunija in Jugoslavija so sklenile, da bodo skupno nastopale proti madžarskim zahtevam na pariški mirovni konferenci.

Dr. Brejc — predsednik deželne vlade.

Za predsednika deželne vlade za Slovenijo je imenovan dr. Janko Brejc. Koroški Slovenci smo prepričani, da bo novi predsednik storil za nas vse, kar je v njegovi moči.

Razne novice.

Svetovna vojna je pobrala kakih 40 milijonov ljudi. Samo na bojiščih jih je umrlo kakih 10 milijonov. — Potem naj se pa še kdo čudi, če pravični Bog tako tepe Avstrijo, ki je kriva, da je prišlo do tega strašnega mesarskega klanja.

Iz ženske organizacije.

Velikovška podružnica „Zveze žensk. dr. na Koroškem“ vabi k

družabni prireditvi

v nedeljo, dne 29. febr. 1920 ob 3. popoldan v telovadnico meščanske šole.

Vzpored: deklamacija, petje, dramatičen prizor, komičen solospjev i. t. d.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Velikovec. Zahvala. Zveza ženskih društev na Koroškem se zahvaljuje vsem onim, ki so pripomogli, da se je kljub težavam mogla vršiti naša prireditelja dne 21. in 22. t. m. Posebe se zahvaljuje gg. igralcem in gđc igralkam, g. glavarjevi za izposojeno opravo, šol. sestram za oder, g. Baumgartnerjevi za servis, gg. Miklavu, Glačniku in Kranjcu za stole, g. Tomažiču za urejeditve odra, prav posebno pa še g. Kurent, gostilničarki v Nar. domu, za vse izposojeno in darovano. Srčna hvala za obilni obisk in preplačila. Odbor.

Želinje. V nedeljo dne 29. febr. popoldne po blagoslovu je v šoli na Želinjah seja odbora ženskega društva, katere se naj udeležijo tudi v vse tri od-

seke voljene članice. Po seji je prva pevka vaja, h kateri so povabljene vse pevke. odbor.

Št. Primož v Podjuni. Zahvala. Zveza ženskih društev na Koroškem v Velikovecu je darovala peterim šolskim otrokom revnih starišev lepa oblačila in deloma tudi obuvalo. Šolsko vodstvo ji radi tega izreka v imenu dotičnih starišev najlepšo zahvalo.

Naše prireditve.

Galicija. Na željo občinstva se bo igra „Pri gospodi“ ponovila v nedeljo, dne 29. t. m. Obišče nas tudi g. not. namestnik Zevnik iz Dobrle vasi. K obilni udeležbi vubimo vse domačine in okoličane.

Za kratek čas.

Še premajhna dota: Bankir snubcu: „Svoji hčeri sem namenil prvotno 80 tisoč kron, ker je pa malo grbasta, ji bodem dal stotisoč.“ Snubec: Oprostite, pa škili tudi nekoliko!“

Hudo zamišljen. Vseučiliški profesor dobi sporočilo o veselem dogodku v hiši svoje omožene hčerke. Mož sprejme pisemce sicer z zadovoljstvom, vendar se pa kmalu razburi: „Zakaj ne zapišejo, je li deček ali deklica, da bi vsaj vedel, če sem stari oče ali stara mati.“

Razglas.

Franc Kos, baje iz Sveč, ki je oddal v avgustu ali septembru 1919 vojaščini 1450 kg sena, naj se zgasi z dotičnim potrdilom pri občinskem uradu Podljubelj, da prejme denar! Občinski urad Podljubelj.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.

Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Pozor!

Prodajam lepe suhe, smrekove, bukove in hrškovke deske (dile), kakor tudi veliko množino orodja za izdelovalce orgelj in glasovirjev, hobelpanke, draksle, žage i. t. d.

Na ogled vsak čas.

Valentin Kuhar, Struga 10, p. Podgora Rožna dolina, Koroško.

Kirurg

Dr. Mirko Černič,

primarij občne javne bolnice v Mariboru, bivši večletni operater na kirurški vseh učiliški kliniki prof. Hohe- negga na Dunaju, ord. od 1/2 3. do 4. (razen nedelj in praznikov).

Maribor, Magdalenski trg 9/I.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20/50 poštuine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Zgubil

se je lovski pes, bel z rjavimi lisami, sliši na ime „Šeki“.

Kdor ga zasledi, blagovoli poročati na naslov: Mubi, glavarstvo, Velikovec.

Mlinski sita (pajtlji).

Žimnata kakor tudi prvovrstna svilnata mlinska sita (pajtlji) iz Švice za moko vseh vrst se dobe v trgovini

Avgust Čadež, Ljubljana,
Kolodvorska ulica šte. 35, nasproti „Stare Tišlerjeve gostilne“.

Živinozdravniški instrumenti

se prodajo. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Črevljarski mojster

želi vzeti v najem v bližini Grabštanja hišo z majhnim posestvom, na katerem bi mogel rediti par svinj in koz. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Ženitvena ponudba.

Sem star 40 let, kmetski sin, več vseh dela, imam malo posestvo s trgovino ter se želim v svrhu ženitve seznaniti z gospodično ali vdovo s primernim premoženjem, tudi z 1—2 otrokoma. Ponudbe na upravnistvo „Korošca“.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Kupim ali vzamem v najem

gostilno z majhno trgovino, če mogoče v okolici Velikovec. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Širite povsod „Korošca“!

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.